

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR UKRAINOS VYRIAUSYBĖS

SUTARTIS

DĖL PAJAMŲ IR KAPITALO DVIGUBO APMOKESTINIMO IR FISKALINIŲ PAŽEIDIMŲ IŠVENGIMO

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Ukrainos Vyriausybė,
siekdamos sudaryti Sutartį dėl pajamų ir kapitalo dvigubo apmokestinimo ir fiskalinių
pažeidimų išvengimo
ir patvirtindamos savo siekius plėtoti ir gilinti abipusius ekonominius ryšius,
s u s i t a r ė:

1 straipsnis

ASMENYS, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

Ši Sutartis taikoma asmenims, kurie yra vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2 straipsnis

MOKESČIAI, KURIEMS TAIKOMA SUTARTIS

1. Ši Sutartis taikoma pajamų ir kapitalo mokesčiams, kuriuos ima Susitariančioji Valstybė arba jos politiniai padaliniai ar vietos valdžia, nepriklausomai nuo to, kokių būdu jie imami.

2. Pajamų ir kapitalo mokesčiais laikomi visi mokesčiai, kurie imami nuo visų pajamų, viso kapitalo arba nuo pajamų ar kapitalo dalies, įskaitant mokesčius nuo prieaugio pajamų, gaunamų iš kilnojamojo ar nekilnojamojo turto perleidimo, taip pat mokesčius nuo kapitalo vertės padidėjimo.

3. Dabar esantys mokesčiai, kuriems taikoma Sutartis, yra būtent šie:

a) Lietuvos atveju:

- (i) juridinių asmenų pelno mokestis,
- (ii) fizinių asmenų pajamų mokestis,
- (iii) palūkanos už valstybinio kapitalo naudojimą ir
- (iv) nekilnojamojo turto mokestis (toliau vadinami „Lietuvos mokesčiu“);

b) Ukrainos atveju:

- (i) įmonių pelno mokestis (podatok na prybutok pidpryjemstv) ir
- (ii) piliečių pajamų mokestis (prybutkovyj podatok z gromazdian) (toliau vadinami „Ukrainos mokesčiu“).

4. Sutartis taip pat taikoma bet kokiems identiškais arba iš esmės panašiais mokesčiams, kuriuos Susitariančioji Valstybė pradeda imti po šios Sutarties pasirašymo dienos ir ima kartu su dabar esančiais mokesčiais arba vietoj jų. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys praneša vieni kitiems apie bet kokius esminius pakeitimus atitinkamuose jų mokesčių įstatymuose.

3 straipsnis

BENDROS DEFINICIJOS

1. Šios Sutarties tikslams, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip:

- a) sąvoka „Lietuva“ reiškia Lietuvos Respubliką, o ją vartojant geografinė prasme – Lietuvos Respublikos teritoriją ir bet koki kitą su Lietuvos Respublikos teritoriniais vandenimis

besiribojantį plotą, kuriame Lietuva pagal Lietuvos Respublikos įstatymus ir tarptautinę teisę gali naudotis teisėmis į jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius;

b) sąvoka „Ukraina“, ją vartojant geografinė prasme, reiškia Ukrainos teritoriją, jos kontinentinį šelfą ir jos išskirtinę ekonominę (jūros) zoną, įskaitant bet kokį plotą, esantį už Ukrainos teritorinės jūros, kuris, remiantis tarptautine teise, yra arba gali vėliau būti paskirtas plotu, kuriame Ukraina gali naudotis teisėmis į jūros dugną, nuogulas ir jų gamtinius išteklius;

c) sąvokos „Susitariančioji Valstybė“ ir „kita Susitariančioji Valstybė“ reiškia Lietuvą arba Ukrainą, kaip to reikalauja kontekstas;

d) sąvoka „nacionalas“ reiškia:

(i) Lietuvos atveju:

(aa) bet kokį fizinį asmenį, turintį Lietuvos pilietybę,

(bb) bet kokį juridinį asmenį, bendriją, asociaciją ir kitą vienetą, tokį savo statusą įgijusius

pagal

Lietuvoje galiojančius įstatymus,

(ii) Ukrainos atveju:

(aa) bet kokį fizinį asmenį, turintį Ukrainos pilietybę,

(bb) bet kokį juridinį asmenį, bendriją ir asociaciją, tokį savo statusą įgijusius pagal Ukrainoje galiojančius įstatymus;

e) sąvoka „asmuo“ apima fizinį asmenį, kompaniją ir bet kokią kitą asmenų organizaciją;

f) sąvoka „kompanija“ reiškia bet kokią korporacinę organizaciją arba bet kokį vienetą, kuris mokesčių tikslams laikomas korporacine organizacija;

g) sąvokos „Susitariančiosios Valstybės įmonė“ ir „kitos Susitariančiosios Valstybės įmonė“ atitinkamai reiškia įmonę, priklausančią Susitariančiosios Valstybės rezidentui, ir įmonę, priklausančią kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui;

h) sąvoka „tarptautiniai pervežimai“ reiškia bet kokius pervežimus jūrų laivu ar orlaiviu, kuriuos vykdo Susitariančiosios Valstybės įmonė, išskyrus atvejus, kai jūrų laivas ar orlaivis kursuoja tiksliai tarp vietovių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje;

i) sąvoka „kompetentingas asmuo“ reiškia: Lietuvos atveju – finansų ministrą arba jo įgaliotą atstovą, o Ukrainos atveju – Ukrainos finansų ministeriją arba jos įgaliotą atstovą.

2. Susitariančiajai Valstybei taikant Sutartį bet kokia joje neapibrėžta sąvoka, jeigu kontekstas nereikalauja kitaip, turi tokią prasmę, kokią ji turi pagal tos Valstybės įstatymą mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, atžvilgiu.

4 straipsnis

REZIDENTAS

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka „Susitariančiosios Valstybės rezidentas“ reiškia bet kokį asmenį, kuris pagal tos Valstybės įstatymus apmokestinamas joje jo nuolatinės gyvenamosios vietos, buvimo vietos, vadovybės buvimo vietos, inkorporacijos vietos arba bet kokio kito panašaus požymio pagrindu. Sąvoka taip pat apima pačią tos Valstybės vyriausybę, jos politinius padalinius ir vietos valdžią bei bet kokią tos Valstybės, politinio padalinio ar vietos valdžios agentūrą ar nuosavybės teise tai Valstybei, politiniam padaliniui ar vietos valdžiai pilnai priklausančią vienetą, kurie įsteigti pagal tos Valstybės įstatymus. Bet ši sąvoka neapima jokio asmens, kuris toje Valstybėje apmokestinamas tik todėl, kad toje Valstybėje turi pajamų šaltinį ar kapitalo.

2. Jeigu pagal šio straipsnio 1 paragrafo nuostatas fizinis asmuo yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, jo statusas apibrėžiamas taip:

a) jis laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą; jeigu jis savo dispozicijoje turi pastovią gyvenamąją vietą abiejose

Susitariančiosiose Valstybėse, tai laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, su kuria turi glaudesnius asmeninius ir ekonominius ryšius (gyvybinių interesų centras);

b) jeigu negalima nustatyti Susitariančiosios Valstybės, kurioje yra jo gyvybinių interesų centras, arba jeigu jis nė vienoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi pastovios gyvenamosios vietos, tai laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje jis paprastai gyvena;

c) jeigu jis paprastai gyvena abiejose Susitariančiosiose Valstybėse arba negyvena nė vienoje jų, tai laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalas jis yra;

d) jeigu jis yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių arba nėra nė vienos jų nacionalas, tai Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys sprendžia šį klausimą abipusiu susitarimu.

3. Jeigu pagal šio straipsnio 1 paragrafo nuostatas asmuo, bet ne fizinis asmuo, yra abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentas, tai jis laikomas rezidentu tos Susitariančiosios Valstybės, pagal kurios įstatymus jis tokį savo statusą įgyja.

5 straipsnis

NUOLATINĖ BUVEINĖ

1. Šios Sutarties tikslams sąvoka „nuolatinė buveinė“ reiškia pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, per kurią vykdoma visa įmonės komercinės-ūkinės veikla arba jos dalis.

2. Sąvoka „nuolatinė buveinė“ pirmiausia apima:

a) vadovybės buvimo vietą,

b) filialą,

c) įstaigą,

d) gamyklą,

e) dirbtuvę,

f) įrangą ar statinį, skirtą gamtinių išteklių tyrimui,

g) kasyklą, naftos ar dujų gręžinį, karjerą arba bet kokią kitą gamtinių išteklių gavybos vietą,

h) sandėlį ar kitą statinį, naudojamą gaminių pardavimui.

3. Statybos teritorija arba statybos ar įrangos objektas tik tada yra nuolatinė buveinė, kai egzistuoja ilgiau kaip dvylika mėnesių.

4. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, laikoma, kad sąvoka „nuolatinė buveinė“ neapima:

a) įrangos naudojimo tikslai įmonei priklausantiems gaminiams ar prekėms sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti,

b) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai sandėliuoti, eksponuoti ar pristatyti, laikymo,

c) įmonei priklausančių gaminių ar prekių atsargų, skirtų tikslai apdoroti kitoje įmonėje, laikymo,

d) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai įmonei skirtiems gaminiams ar prekėms įsigyti arba jai skirtai informacijai rinkti, laikymo,

e) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai įmonei skirtai bet kokiai kitai pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio veiklai vykdyti, laikymo,

f) pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos, naudojamos tikslai šio paragrafo a)–e) punktuose išvardytos veiklos bet kokiam deriniui, laikymo su sąlyga, kad visa pastovios komercinės-ūkinės veiklos vietos veikla, kurią apsprendžia toks derinys, yra pagalbinio ar paruošiamojo pobūdžio.

5. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 ir 2 paragrafų nuostatas, jeigu asmuo – bet ne toks, kuris turi nepriklausomo agento statusą ir kuriam taikomas šio straipsnio 6 paragrafas, – dirba įmonės vardu ir turi įgaliojimą Susitariančiojoje Valstybėje įmonės vardu sudaryti sutartis ir tuo įgaliojimu nuolatos naudojasi, tai ta įmonė laikoma turinčia toje Valstybėje nuolatinę buveinę bet kokiai

veiklai, kurią tas asmuo atlieka šiai įmonei, jeigu tokio asmens veikla neapsiriboja šio straipsnio 4 paragrafe nurodyta veikla, kuri gali būti atliekama net per pastovią komercinės-ūkinės veiklos vietą, bet dėl to ši pastovi komercinės-ūkinės veiklos vieta, remiantis to paragrafo nuostatomis, netampa nuolatine buveine.

6. Įmonė nelaikoma turinčia nuolatinę buveinę Susitariančiojoje Valstybėje, kai ji toje Valstybėje tik užsiima komercine-ūkine veikla per brokerį, komisionierių arba bet kokią kitą nepriklausomo agento statusą turintį asmenį, su sąlyga, kad tokie asmenys veikia savo įprastinės komercinės-ūkinės veiklos ribose.

7. Tas faktas, kad kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, kontroliuoja arba yra kontroliuojama kompanijos, kuri yra kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentė arba kuri užsiima toje kitoje Valstybėje komercine-ūkine veikla (per nuolatinę buveinę ar koku kitu būdu), savaime dar nereiškia, kad viena šių kompanijų yra kitos nuolatine buveinė.

6 straipsnis

PAJAMOS IŠ NEKILNOJAMOJO TURTO

1. Pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto (įskaitant pajamas iš žemės ūkio ar miškų ūkio), gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Sąvoka „nekilnojamasis turtas“ turi tokią prasmę, kokią ji turi pagal tos Susitariančiosios Valstybės, kurioje minimas turtas yra, įstatymą. Šios Sutarties nuostatos, susijusios su nekilnojamuoju turtu, taip pat taikomos turtui, papildančiam nekilnojamąjį turtą, gyvuliams ir įrengimams, naudojamiems žemės ūkyje ir miškų ūkyje, teisėms, kurioms taikomos bendrojo žemės nuosavybės įstatymo nuostatos, bet kokiam opcionui ar panašiai teisei įsigyti nekilnojamąjį turtą, nekilnojamojo turto užufruktui bei teisėms į kintamus ar pastovius mokėjimus, kaip kompensaciją už naudojimąsi ar teisę naudotis mineraliniais telkiniais, šaltiniais ir kitais gamtiniais ištekliais. Jūrų laivai ir orlaiviai nekilnojamuoju turtu nelaikomi.

3. Šio straipsnio 1 paragrafo nuostatos taikomos pajamoms, gaunamoms tiesiogiai naudojant, nuomojant arba bet koku kitu būdu naudojant nekilnojamąjį turtą, taip pat pajamoms iš nekilnojamojo turto perleidimo.

4. Kai kompanijos akcijų nuosavybė ar kitos korporacinės teisės kompanijoje tokių akcijų ar korporacinių teisių savininkui suteikia teisę naudotis kompanijos turimu nekilnojamuoju turtu, tai pajamos, gaunamos tiesiogiai naudojant, nuomojant ar koku kitu būdu naudojantis tokia teise, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje nekilnojamasis turtas yra.

5. Šio straipsnio 1, 3 ir 4 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pajamoms, gaunamoms iš įmonės nekilnojamojo turto, ir pajamoms, gaunamoms iš nekilnojamojo turto, naudojamo užsiimant individualia savarankiška veikla.

7 straipsnis

KOMERCINĖS-ŪKINĖS VEIKLOS PELNAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas apmokestinamas tik toje Valstybėje, jeigu įmonė neužsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę. Jeigu įmonė užsiima komercine-ūkine veikla aukščiau minėtu būdu, tai įmonės pelnas gali būti apmokestinamas kitoje Valstybėje, bet tik ta jo dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei buveinei.

2. Atsižvelgiant į šio straipsnio 3 paragrafo nuostatas, jeigu Susitariančiosios Valstybės įmonė užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę

buveinę, tai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje tai nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas, kurį ji galėtų gauti, jeigu būtų atskira ir savarankiška įmonė, užsiimanti tokia pačia ar panašia veikla tokiomis pačiomis ar panašiomis sąlygomis ir veikianti visiškai nepriklausomai nuo tos įmonės, kurios nuolatinė buveinė ji yra.

3. Nustatant nuolatinės buveinės pelną, leidžiama atimti išlaidas, padarytas šios nuolatinės buveinės tikslams, įskaitant valdymo ir bendras administravimo išlaidas, padarytas toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė, arba kitur. Išlaidos, kurias Susitariančioji Valstybė leidžia atimti, apima tik tas išlaidas, kurios atimamos pagal tos Valstybės vidaus įstatymus. Būtent neleidžiama atimti sumų, jeigu tokios yra, kurias nuolatinė buveinė moka įmonei ar bet kokiai iš jos kitų buveinių (bet ne tų, kurios skirtos faktiškoms išlaidoms padengti) kaip atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, honorarus ar panašius mokėjimus už naudojimąsi patentais ar kitomis teisėmis arba kaip komisinį atlyginimą už suteiktas specifines paslaugas ar už menedžmentą, arba kaip, išskyrus bankinių įmonių atveju, palūkanas, mokamas už įmonės paskolintus nuolatinei buveinei pinigus.

4. Jeigu Susitariančiojoje Valstybėje įprasta nuolatinei buveinei priskiriamą komercinės-ūkinės veiklos pelną nustatyti proporcingai dalijant bendrą įmonės pelną tarp įvairių jos padalinių, tai šio straipsnio 2 paragrafo reikalavimai nedraudžia tai Susitariančiajai Valstybei apmokestinamąjį pelną nustatyti tokiu įprastu proporcingo dalijimo metodu; tačiau proporcingo dalijimo metodas turi būti toks, kad rezultatas atitiktų šiame straipsnyje išdėstytus principus.

5. Nuolatinei buveinei nepriskiriamas joks pelnas, jeigu ta nuolatinė buveinė tik perka įmonei gaminius ar prekes.

6. Ankstesnių paragrafų tikslams nuolatinei buveinei priskiriamas pelnas kiekvienais metais nustatomas tuo pačiu būdu, jeigu neatsiranda svari ir pakankama priežastis daryti kitaip.

7. Kai pelnas apima pajamų rūšis, kurios aptiriamos atskirai kituose šios Sutarties straipsniuose, tų straipsnių nuostatomis šio straipsnio nuostatos netaikomos.

8 straipsnis

JŪRŲ LAIVININKYSTĖ IR ORO TRANSPORTAS

1. Susitariančiosios Valstybės įmonės pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniuose pervežimuose, apmokestinamas tik toje Valstybėje.

2. Šios straipsnio tikslams pelnas, gaunamas naudojant jūrų laivus ar orlaivius tarptautiniuose pervežimuose, apima:

a) pelną, gaunamą be įgulos nuomojant jūrų laivus ar orlaivius, ir

b) pelną, gaunamą naudojant, laikant ar nuomojant konteinerius (įskaitant konteinerių pervežimams naudojamas priekabas ir giminingsus įrengimus), reikalingus gaminių ar prekių pervežimams,

kai tokia nuoma arba toks naudojimas, laikymas ar nuoma kiekvienu atveju atitinkamai yra būdingi Susitariančiosios Valstybės įmonės vykdomam jūrų laivų ar orlaivių naudojimui tarptautiniuose pervežimuose.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 paragrafų nuostatos taip pat taikomos pelnui, gaunamam dalyvaujant pule, bendroje komercinėje-ūkinėje veikloje ar tarptautinėje agentūroje.

9 straipsnis

ASOCIJUOTOS ĮMONĖS

Tuo atveju,

a) kai Susitariančiosios Valstybės įmonė tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale arba

b) kai tie patys asmenys tiesiogiai ar netiesiogiai dalyvauja Susitariančiosios Valstybės įmonės ir kitos Susitariančiosios Valstybės įmonės valdyme, kontrolėje ar kapitale

ir kai kiekvienu atveju tarp tų dviejų įmonių jų komerciniuose ar finansiniuose santykiuose sukuriamos arba nusistovi kitokios sąlygos negu būtų tarp nepriklausomų įmonių, tada bet koki pelną, kuris dėl tokių sąlygų būtų priskiriamas vienai iš tų įmonių, bet dėl nusistovėjusių sąlygų jai nepriskiriamas, Susitariančioji Valstybė gali įskaityti į tos įmonės pelną ir atitinkamai apmokestinti.

2. Jeigu Susitariančioji Valstybė įskaito į tos Valstybės įmonės pelną – ir atitinkamai apmokestina – pelną, kuris buvo apmokestintas kaip kitos Susitariančiosios Valstybės pelnas toje kitoje Valstybėje, ir taip įskaitytas pelnas yra pelnas, kuris būtų priskirtas pirma paminėtos Valstybės įmonei, jeigu tarp tų dviejų įmonių būtų sukurtos tokios sąlygos kaip tarp nepriklausomų įmonių, tada ta kita Valstybė atitinkamai koreguoja ten mokamo šio pelno mokesčio sumą. Nustatant tokią pataisą reikia atsižvelgti į kitas šios Sutarties nuostatas, o Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, reikalui esant, šiuo klausimu vieni su kitais konsultuojasi.

10 straipsnis

DIVIDENDAI

1. Dividendai, kuriuos kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie dividendai taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis dividendų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti:

a) 5 procentų bendros dividendų sumos, jeigu faktiškasis savininkas yra kompanija (bet ne bendrija), kuri tiesiogiai turi ne mažiau kaip 25 procentus dividendus mokančios kompanijos kapitalo,

b) 15 procentų bendros dividendų sumos visais kitais atvejais.

Šis paragrafas nekeičia kompanijos pelno, iš kurio mokami dividendai, apmokestinimo.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „dividendai“ reiškia pajamas iš akcijų arba kitų dalyvavimo pelne teisių, kurios nėra skoliniai pareikalavimai, taip pat pajamas iš kitų korporacinių teisių, kurios pagal tos Valstybės, kurios rezidentė yra pelną skirstančioji kompanija, įstatymus apmokestinamos taip pat kaip ir pajamos iš akcijų.

4. Šio straipsnio 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis dividendų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentė yra dividendus mokanti kompanija, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos šios Sutarties 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Kai kompanija, Susitariančiosios Valstybės rezidentė, gauna pelną ar pajamas iš kitos Susitariančiosios Valstybės, ta kita Valstybė gali visiškai neapmokestinti kompanijos mokamų dividendų, išskyrus atvejus, kai tokie dividendai mokami tos kitos Valstybės rezidentui arba kai holdingas, už kurį mokami dividendai, yra efektyviai susijęs su toje kitoje Valstybėje esančia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete, taip pat negali iš kompanijos nepaskirstyto pelno imti kompanijos nepaskirstyto pelno mokesčio, net jeigu mokami dividendai ar nepaskirstytas pelnas, visas arba jo dalis, susideda iš pelno ar pajamų, gaunamų toje kitoje Valstybėje.

11 straipsnis

PALŪKANOS

1. Palūkanos, susidarančios Susitariančiojoje Valstybėje ir mokamos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokios palūkanos taip pat gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jos susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis palūkanų savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros palūkanų sumos.

3. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 2 paragrafo nuostatas, Susitariančiojoje Valstybėje susidarančios palūkanos, kurias gauna ir kurių faktiškasis savininkas yra kitos Susitariančiosios Valstybės Vyriausybė, įskaitant jos politinius ar administracinius padalinius ir vietos valdžią, centrinę banką ar bet kokią finansinę instituciją, kurios nuosavybės teisė visiškai priklauso tokiai Vyriausybei, arba palūkanos, gaunamos už tos Vyriausybės garantuotą paskolą, atleidžiamos nuo mokesčio pirma paminėtoje Valstybėje.

4. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „palūkanos“ reiškia pajamas iš bet kokios rūšies skolinių pareikalavimų, nepriklausomai nuo to, ar jie užtikrinti įkeitimu ar ne, o būtent pajamas iš vyriausybės vertybinių popierių ir pajamas iš obligacijų ar skolinių įsipareigojimų, įskaitant priemokas ir laimėjimus, gaunamus už tuos vertybinius popierius, obligacijas ar skolinius įsipareigojimus. Baudos už pavėluotus mokėjimus šio straipsnio tikslui palūkanomis nelaikomos.

5. Šio straipsnio 1, 2 ir 3 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis palūkanų savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro palūkanos, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o skolinis pareikalavimas, kurio pagrindu mokamos palūkanos, efektyviai susijęs su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos šios Sutarties 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

6. Palūkanos laikomos susidarančiomis Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu palūkanas mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurių atsirado įsiskolinimas, už kurį mokamos palūkanos, ir tos palūkanos priskiriamos tokiai nuolatinėi buveinei ar nuolatinėi veiklavietei, tada tokios palūkanos laikomos susidarančiomis toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

7. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to palūkanų suma, tenkanti skoliniam pareikalavimui, už kurį ji mokama, viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei paminėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

12 straipsnis

ATLYGINIMAI UŽ NUOSAVYBĖS TEISIŲ PERLEIDIMĄ

1. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, susidarantys Susitariančiojoje Valstybėje ir mokami kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

2. Tačiau tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą taip pat gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje jie susidaro, ir pagal tos Valstybės įstatymus, bet jeigu gavėjas yra faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, taip imamas mokestis negali viršyti 10 procentų bendros atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą sumos.

3. Šiame straipsnyje vartojama sąvoka „atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą“ reiškia bet kokios rūšies mokėjimus, gaunamus kaip kompensaciją už naudojimąsi ar teisę naudotis bet kokiais autorinėmis teisėmis literatūros, meno ar mokslo darbų srityje (įskaitant kino filmus bei filmus ar įrašus radijui ar televizijai), bet kokią patentą, prekybos ženklą, dizainą ar modelį, planą, slaptą formulę ar metodą, arba už naudojimąsi ar teisę naudotis gamybiniais, prekybiniais ar moksliniais įrengimais, arba už informaciją apie gamybinę, prekybinę ar mokslinę patirtį (know-how).

4. Šio straipsnio 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos, jeigu faktiškasis atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą savininkas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje susidaro atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos mokami atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą, efektyviai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos šios Sutarties 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

5. Atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais Susitariančiojoje Valstybėje, kai jų mokėtojas yra tos Valstybės rezidentas. Tačiau jeigu atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą mokantis asmuo, nepriklausomai nuo to, ar jis yra ar nėra Susitariančiosios Valstybės rezidentas, turi Susitariančiojoje Valstybėje nuolatinę buveinę arba nuolatinę veiklavietę, dėl kurios atsirado įsipareigojimas mokėti atlyginimus už nuosavybės teisių perleidimą, ir tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą priskiriami tokiai nuolatinėi buveinei ar nuolatinėi veiklavietei, tada tokie atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą laikomi susidarančiais toje Valstybėje, kurioje yra nuolatinė buveinė ar nuolatinė veiklavietė.

6. Jeigu tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko arba tarp jų abiejų ir kokio kito asmens susiformuoja ypatingi santykiai ir dėl to atlyginimų už nuosavybės teisių perleidimą suma, tenkanti naudojimuisi, teisei ar informacijai, už kuriuos ji mokama, dėl kokios nors priežasties viršija sumą, kuri būtų sutarta tarp mokėtojo ir faktiškojo savininko, jeigu tokių santykių nebūtų, tai šio straipsnio nuostatos taikomos tik tai paskutinei minėtai sumai. Tokiu atveju mokėjimų perteklius lieka apmokestinamas pagal kiekvienos Susitariančiosios Valstybės įstatymus, atsižvelgiant į kitas šios Sutarties nuostatas.

13 straipsnis

KAPITALO PRIEAUGIO PAJAMOS

1. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš šios Sutarties 6 straipsnyje apibrėžto ir kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esančio nekilnojamojo turto, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš perleidimo:

a) akcijų, kurių vertę arba kurių vertės didžiąją dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantis nekilnojamas turtas, arba

b) dalies bendrijoje, kurios aktyvų didžiąją dalį sudaro kitoje Susitariančiojoje Valstybėje esantis nekilnojamas turtas arba aukščiau esančiame a) punkte minimos akcijos, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

3. Prieaugio pajamos, gaunamos iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinėi veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, perleidimo, įskaitant prieaugio pajamas iš tokios nuolatinės buveinės

(atskirai ar kartu su visa įmone) ar iš tokios nuolatinės veiklavietės perleidimo, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

4. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės įmonė gauna iš tos įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų ar orlaivių arba iš su tokių jūrų laivų ar orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

5. Prieaugio pajamos, gaunamos iš bet kokio turto, bet ne to, kuris apibrėžtas šio straipsnio 1, 2, 3 ir 4 paragrafuose, perleidimo, apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra turtą perleidęs asmuo.

14 straipsnis

INDIVIDUALI SAVARANKIŠKA VEIKLA

1. Pajamos, kurias fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, gauna už profesines paslaugas ar kitą savarankiško pobūdžio veiklą, apmokestinamos tik toje Valstybėje, jeigu jis reguliariai savo dispozicijoje neturi jo veiklai reikalingos nuolatinės veiklavietės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu jis turi tokią nuolatinę veiklavietę, jo pajamos gali būti apmokestinamos kitoje Valstybėje, tačiau tik ta jų dalis, kuri priskiriama tai nuolatinei veiklavietei. Kai fizinis asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, tokios nuolatinės veiklavietės neturi, bet kitoje Susitariančiojoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ilgiau kaip 183 dienas, jis laikomas reguliariai savo dispozicijoje turinčiu nuolatinę veiklavietę toje kitoje Valstybėje, o pajamos, gaunamos iš aukščiau nurodytos jo veiklos, kuri atliekama toje kitoje Valstybėje, priskiriamos tai vadinamajai nuolatinei veiklavietei.

2. Sąvoka „profesinės paslaugos“ pirmiausia apima savarankišką mokslinę, literatūrinę, meno, auklėjamąją arba dėstymo veiklą, taip pat savarankišką gydytojų, advokatų, inžinierių, architektų, dantistų ir buhalterių veiklą.

15 straipsnis

VEIKLA, SUSIJUSI SU DARBO SANTYKIAIS

1. Atsižvelgiant į šios Sutarties 16, 18 ir 19 straipsnių nuostatas, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, apmokestinami tik toje Valstybėje, jeigu samdomas darbas nėra atliekamas kitoje Susitariančiojoje Valstybėje. Jeigu samdomas darbas atliekamas toje kitoje Valstybėje, tai už jį gaunamas atlyginimas gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Neatsižvelgiant į šio straipsnio 1 paragrafo nuostatas, atlyginimas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, atliekamą kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinamas tik pirma paminėtoje Valstybėje, jeigu:

a) gavėjas kitoje Valstybėje bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu, prasidedančiu arba pasibaigiančiu duotais finansiniais metais, ištisai arba su pertraukomis išbūna ne ilgiau kaip 183 dienas ir

b) atlyginimą moka darbdavys, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, arba atlyginimas mokamas jo vardu, ir

c) atlyginimas nėra priskiriamas nuolatinei buveinei ar nuolatinei veiklavietei, kurią darbdavys turi kitoje Valstybėje.

3. Neatsižvelgiant į ankstesnes šio straipsnio nuostatas, atlyginimas už samdomą darbą, atliekamą Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamame jūrų laive ar orlaivyje, gali būti apmokestinamas toje Valstybėje.

16 straipsnis

DIREKTORIŲ ATLYGINIMAI

Direktorių atlyginimai ir kiti panašūs mokėjimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip kompanijos, kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentės, direktorių valdybos narys, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje.

17 straipsnis

ARTISTAI IR SPORTININKAI

1. Neatsižvelgiant į šios Sutarties 14 ir 15 straipsnių nuostatas, pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna kaip atlikėjas, t. y. teatro, kino, radijo ar televizijos artistas arba muzikantas, arba kaip sportininkas už savo individualią veiklą kaip tokią kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

2. Jeigu pajamos iš individualios atlikėjo ar sportininko veiklos kaip tokios atitenka ne pačiam atlikėjui ar sportininkui, bet kitam asmeniui, tai tos pajamos, neatsižvelgiant į šios Sutarties 7, 14 ir 15 straipsnių nuostatas, gali būti apmokestinamos toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurioje atlikėjas ar sportininkas atlieka šią veiklą.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 paragrafų nuostatos netaikomos pajamoms, gaunamoms už atlikėjo ar sportininko veiklą Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu jo vizitą į tą Valstybę pilnai ar didžiąją jo dalį finansuoja vienos ar abiejų Susitariančiųjų Valstybių, jų politinių padalinių ar vietos valdžios visuomeniniai fondai arba jeigu jis pilnai ar didžioji jo dalis finansuojama iš šių fondų. Tokiu atveju iš šios veiklos gaunamos pajamos apmokestinamos tik toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra atlikėjas ar sportininkas.

18 straipsnis

PENSIJOS

1. Atsižvelgiant į šios Sutarties 19 straipsnio 2 paragrafo nuostatas, pensijos bei kiti panašūs atlyginimai, mokami Susitariančiosios Valstybės rezidentui už praeityje dirbtą samdomą darbą, ir tokiam rezidentui mokama bet kokia renta apmokestinami tik toje Valstybėje.

2. Sąvoka „renta“ reiškia fiziniam asmeniui periodiškai nustatytu metu visą jo gyvenimą arba apibrėžtą ar nustatytą laiko tarpą mokamą nustatyto dydžio sumą, kurią buvo įsipareigota mokėti mainais kaip adekvačią ir pilną kompensaciją pinigine ar kita tos vertės forma.

19 straipsnis

VALSTYBINĖ TARNYBA

1. a) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, bet ne pensija, kurią Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia moka fiziniam asmeniui už tarnybą tai Valstybei ar padaliniui, ar valdžiai, apmokestinami tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokios algos, darbo užmokestis ar panašūs atlyginimai apmokestinami tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu tarnyba atliekama toje Valstybėje ir fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas, kuris:

(i) yra tos Valstybės nacionalas, arba

(ii) netapo tos Valstybės rezidentu tikrai dėl atliekamos tarnybos.

2. a) Bet kokia pensija, kurią fiziniui asmeniui moka Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia, arba kuri mokama iš jų sukurtų fondų, už tarnybą tai Valstybei ar padaliniui, ar valdžiai, apmokestinama tik toje Valstybėje.

b) Tačiau tokia pensija apmokestinama tik kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, jeigu fizinis asmuo yra tos Valstybės rezidentas ir nacionalas.

3. Šios Sutarties 15, 16 ir 18 straipsnių nuostatos taikomos atlyginimams, darbo užmokesčiui ir kitiems panašiams atlyginimams bei pensijoms už tarnybą, susijusią su komercine-ūkine veikla, kuria užsiima Susitariančioji Valstybė arba jos politinis padalinys ar vietos valdžia.

20 straipsnis

STUDENTAI

Mokėjimai, kuriuos savo pragyvenimui, mokslui ar stažuotei gauna studentas ar mokinys, ar praktikantas, kuris yra arba prieš pat atvykdamas į Susitariančiąją Valstybę buvo kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentas ir kuris pirma paminėtoje Valstybėje tikrai mokosi ar stažuojasi, neapmokestinami pirma paminėtoje Valstybėje su sąlyga, kad tokie mokėjimai gaunami iš šaltinių, esančių už tos Valstybės ribų.

21 straipsnis

VEIKLA KONTINENTINIAME ŠELFE

1. Šio straipsnio nuostatos taikomos neatsižvelgiant į šios Sutarties 4-21 straipsnių nuostatas.

2. Asmuo, Susitariančiosios Valstybės rezidentas, kuris kitos Susitariančiosios Valstybės kontinentiniame šelfe užsiima veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių toje kitoje Valstybėje, tyrimu ir eksploatavimu, atsižvelgiant į šio straipsnio 3 ir 4 paragrafus dėl šios veiklos laikomas užsiimančiu komercine-ūkine veikla toje kitoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę ar nuolatinę veiklavietę.

3. Šio straipsnio 2 paragrafo nuostatos netaikomos, jeigu veiklos trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištisai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų. Tačiau šio paragrafo tikslams:

a) veikla, kuria užsiima asmuo, asocijuotas su kitu asmeniu, laikoma veikla, kuria užsiima tas kitas asmuo, jeigu pastarojo veikla iš esmės yra tokia pati kaip ir ta, kuria užsiima pirma paminėtas asmuo,

b) asmuo laikomas asocijuotu su kitu asmeniu, jeigu vieną jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja kitas arba jeigu juos abu tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuoja trečiasis asmuo ar asmenys.

4. Pelnas, kurį Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna perveždamas reikmenis ar darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių tyrimu ar eksploatavimu Susitariančiojoje Valstybėje, arba naudodamas laivus-vilkikus ar buksyrus arba kitus tokią veiklą pagalbinius laivus, apmokestinamas tik pirma paminėtoje Valstybėje.

5. a) Atsižvelgiant į šio paragrafo b) punktą, algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą, susijusį su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių, esančių kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, tyrimu

ar eksploatavimu, gali būti apmokestinami toje kitoje Valstybėje, tačiau tik tiek, kiek tas darbas atliekamas tos kitos Valstybės kontinentiniame šelfe. Tačiau tokie atlyginimai apmokestinami tik pirma paminėtoje Valstybėje, jeigu samdomas darbas kontinentiniame šelfe atliekamas darbdaviui, kuris nėra kitos Valstybės rezidentas, ir jo trukmė bet kuriuo dvylikos mėnesių laikotarpiu ištiesai arba su pertraukomis neviršija 30 dienų.

b) Algos, darbo užmokestis ir kiti panašūs atlyginimai, kuriuos Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna už samdomą darbą jūrų laive ar orlaivyje, pervežančiame reikmenis ar darbuotojus į vietą arba tarp vietų, kuriose užsiimama veikla, susijusia su jūros dugno, jos nuogulų ir jų gamtinių išteklių tyrimu ar eksploatavimu Susitariančiojoje Valstybėje, arba už samdomą darbą laivuose-vilkikuose ar buksyruose arba kituose tokiai veiklai pagalbinuose laivuose, gali būti apmokestinami toje Susitariančiojoje Valstybėje, kurios rezidentas yra darbdavys.

6. Prieaugio pajamos, kurias Susitariančiosios Valstybės rezidentas gauna iš perleidimo:

a) tyrimo ar eksploatavimo teisių arba

b) turto, kuris yra kitoje Susitariančiojoje Valstybėje ir naudojamas tiriant ar eksploatuojant jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius, esančius toje kitoje Valstybėje, arba

c) akcijų, kurių vertę ar didžiąją jų vertės dalį tiesiogiai ar netiesiogiai sudaro tokios teisės arba toks turtas, arba tokios teisės ir toks turtas kartu paėmus, gali būti apmokestinamos toje kitoje Valstybėje.

Šiame paragrafe sąvoka „tyrimo ar eksploatavimo teisės“ reiškia teises į aktyvus, gaunamus kitoje Susitariančiojoje Valstybėje tiriant ar eksploatuojant jūros dugną, jos nuogulas ir jų gamtinius išteklius, įskaitant teises į tokių aktyvų dalį arba į naudą iš jų.

22 straipsnis

KITOS PAJAMOS

1. Susitariančiosios Valstybės rezidento pajamų rūšys, nesvarbu, kur susidarančios, ir neaprašytos ankstesniuose šios Sutarties straipsniuose, apmokestinamos tik toje Valstybėje.

2. Šio straipsnio 1 paragrafo nuostatos netaikomos pajamoms, bet ne toms pajamoms, kurias gaunamos iš šios Sutarties 6 straipsnio 2 paragrafe apibrėžto nekilnojamojo turto, jeigu tokių pajamų gavėjas, būdamas Susitariančiosios Valstybės rezidentas, užsiima komercine-ūkine veikla kitoje Susitariančiojoje Valstybėje per ten esančią nuolatinę buveinę arba užsiima toje kitoje Valstybėje individualia savarankiška veikla per ten esančią nuolatinę veiklavietę, o teisė arba turtas, už kuriuos gaunamos pajamos, efektyviai susiję su tokia nuolatinė buveine ar nuolatinė veiklaviete. Kiekvienu tokiu atveju atitinkamai taikomos šios Sutarties 7 straipsnio arba 14 straipsnio nuostatos.

23 straipsnis

KAPITALAS

1. Kapitalas, sudarytas iš šios Sutarties 6 straipsnyje apibrėžto nekilnojamojo turto, priklausančio Susitariančiosios Valstybės rezidentui ir esančio kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

2. Kapitalas, sudarytas iš kilnojamojo turto, kuris yra Susitariančiosios Valstybės įmonės kitoje Susitariančiojoje Valstybėje turimos nuolatinės buveinės turto dalis, arba iš kilnojamojo turto, priklausančio individualiai savarankiškai veiklai reikalingai nuolatinėi veiklavietei, kurią Susitariančiosios Valstybės rezidentas savo dispozicijoje turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, gali būti apmokestinamas toje kitoje Valstybėje.

3. Kapitalas, sudarytas iš Susitariančiosios Valstybės įmonės tarptautiniuose pervežimuose naudojamų jūrų laivų ir orlaivių ir iš su tokių jūrų laivų ir orlaivių naudojimu susijusio kilnojamojo turto, apmokestinamas tik toje Susitariančiojoje Valstybėje.

4. Visos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidento kapitalo rūšys apmokestinamos tik toje Valstybėje.

24 straipsnis

DVIGUBO APMOKESTINIMO PANAIKINIMAS

1. Lietuvoje dvigubas apmokestinimas panaikinamas tokiu būdu:

Kai Lietuvos rezidentas gauna pajamas arba turi kapitalo, kurie, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami Ukrainoje, Lietuva, jeigu jos vidaus įstatymai nenumato palankesnio apmokestinimo, leidžia:

a) iš tokio rezidento pajamų mokesčio atimti sumą, lygią Ukrainoje sumokėtam šių pajamų mokesčiui,

b) iš tokio rezidento kapitalo mokesčio atimti sumą, lygią Ukrainoje sumokėtam šio kapitalo mokesčiui.

Tačiau tokia atimama suma bet kuriuo atveju neviršija tos prieš atėmimą apskaičiuotos Lietuvos pajamų mokesčio arba kapitalo mokesčio dalies, kiekvienu atveju atitinkamai priskiriamos pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Ukrainoje.

2. a) Remiantis Ukrainos įstatymo apie už Ukrainos teritorijos ribų sumokėto mokesčio panaikinimą (kuris nekeičia bendrojo principo) nuostatomis, Lietuvos mokeskis, sumokėtas pagal Lietuvos įstatymus ir remiantis šia Sutartimi tiesiogiai arba išskaičiuojant iš pelno, pajamų ar apmokestinamo kapitalo, kurių susidarymo šaltiniai yra Lietuvoje, įskaitomas į bet kokią Ukrainos mokesčių, skaičiuojamą nuo to paties pelno, pajamų ar kapitalo, kaip ir buvo apskaičiuotas Lietuvos mokeskis.

Tokia atimama suma bet koku atveju neviršija tos prieš atėmimą apskaičiuotos pajamų mokesčio arba kapitalo mokesčio dalies, kiekvienu atveju atitinkamai priskiriamos pajamoms arba kapitalui, kurie gali būti apmokestinami Lietuvoje.

b) Neatsižvelgiant į tai, kad, remiantis kokia nors Sutarties nuostata, Ukrainos rezidento gaunamos pajamos arba turimas kapitalas atleidžiami nuo mokesčio Ukrainoje, skaičiuojant mokesčių nuo likusių tokio rezidento pajamų ar kapitalo galima atsižvelgti į taip atleistas pajamas ar kapitalą.

3. Šio straipsnio 1 ir 2 paragrafų tikslams Susitariančiosios Valstybės rezidento pelnas, pajamos ir kapitalas, kurie, remiantis šia Sutartimi, gali būti apmokestinami kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, laikomi susidarančiais iš šaltinių, esančių toje kitoje Susitariančiojoje Valstybėje.

25 straipsnis

LENGVATŲ APRIBOJIMAS

Neatsižvelgiant į jokiais kitas šios Sutarties nuostatas, Susitariančiosios Valstybės rezidentas negali kitoje Susitariančiojoje Valstybėje pasinaudoti jokių šioje Sutartyje numatytu mokesčių sumažinimu ar atleidimu nuo jų, jeigu tokio rezidento ar bet kokio su tokio rezidentu susijusio asmens sukūrimo ar buvimo pagrindinis tikslas ar vienas iš pagrindinių tikslų buvo pasinaudoti šios Sutarties teikiama nauda, kuri nebūtų galima kitu atveju.

26 straipsnis

NEDISKRIMINACIJA

1. Susitariančiosios Valstybės nacionalų bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kitoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie ar didesni negu tos kitos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms, ypač atsižvelgiant į rezidenciją. Neatsižvelgiant į šios Sutarties 1 straipsnio nuostatas, ši nuostata taip pat taikoma asmenims, kurie nėra nei vienos, nei abiejų Susitariančiųjų Valstybių rezidentai.

2. Asmenų be pilietybės, Susitariančiųjų Valstybių rezidentų, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai kiekvienoje Susitariančiojoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu tos Valstybės nacionalų esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai esant tokioms pat aplinkybėms.

3. Nuolatinės buveinės, kurią Susitariančiosios Valstybės įmonė turi kitoje Susitariančiojoje Valstybėje, apmokestinimas toje kitoje Valstybėje neturi būti mažiau palankus negu tos kitos Valstybės tokia pačia veikla užsiimančių įmonių. Ši nuostata negali būti aiškinama kaip įpareigojanti Susitariančiąją Valstybę apmokestinant teikti kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams kokias nors asmenines nuolaidas, lengvatas ir sumažinimus dėl jų socialinės ar šeimyninės padėties, kokius ji teikia savo rezidentams.

4. Išskyrus atvejus, kai taikomos šios Sutarties 9 straipsnio 1 paragrafo, 11 straipsnio 7 paragrafo arba 12 straipsnio 6 paragrafo nuostatos, nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį pelną, palūkanos, atlyginimai už nuosavybės teisių perleidimą ir kitokios išmokos, kurias tokia įmonė moka kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui, atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų mokamos pirma paminėtos Valstybės rezidentui. Taip pat ir nustatant Susitariančiosios Valstybės įmonės apmokestinamąjį kapitalą, bet kokios šios įmonės skolos kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentui atimamos tokiomis pat sąlygomis, lyg jos būtų pirma paminėtos Valstybės rezidento skolos.

5. Susitariančiosios Valstybės įmonių, kurių visas ar dalis kapitalo priklauso vienam ar keliems kitos Susitariančiosios Valstybės rezidentams arba yra jų tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamas, bet koks apmokestinimas arba bet kokie su juo susiję reikalavimai pirma paminėtoje Valstybėje neturi būti kitokie arba didesni negu pirma paminėtos Valstybės kitų panašių įmonių esamas arba galimas apmokestinimas ir su juo susiję reikalavimai.

6. Neatsižvelgiant į šios Sutarties 2 straipsnio nuostatas, šio straipsnio nuostatos taikomos visų rūšių ir tipų mokesčiams.

27 straipsnis

ABIPUSIO SUSITARIMO PROCEDŪRA

1. Kai asmuo mano, kad vienos arba abiejų Susitariančiųjų Valstybių veiksmai baigiasi arba baigsis jo apmokestinimu, neatitinkančiu šios Sutarties nuostatų, jis gali, nepriklausomai nuo priemonių, numatytų tų Valstybių vidaus įstatyme, šiuo klausimu kreiptis į Susitariančiosios Valstybės, kurios rezidentas jis yra, kompetentingą asmenį arba, jeigu jo atvejis numatytas šios Sutarties 26 straipsnio 1 paragrafe, – į kompetentingą asmenį tos Susitariančiosios Valstybės, kurios nacionalas jis yra. Pareiškimas turi būti pateiktas per trejus metus nuo pirmo pranešimo apie Sutarties nuostatų neatitinkančio apmokestinimo veiksmus.

2. Jeigu kompetentingas asmuo mano, kad protestas pagrįstas, ir jeigu pats negali rasti priimtino sprendimo, tai jis stengiasi išspręsti šį klausimą abipusiu susitarimu su kitos Susitariančiosios Valstybės kompetentingu asmeniu, kad būtų išvengta Sutarties neatitinkančio apmokestinimo. Bet koks pasiektas susitarimas vykdomas neatsižvelgiant į Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatyme nustatytus bet kokius laiko limitus.

3. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys abipusiu susitarimu stengiasi šalinti bet kokius sunkumus ar abejones, kylančias aiškinant ar taikant Sutartį.

4. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys, siekdami susitarimo pagal ankstesnius paragrafus, gali palaikyti vieni su kitais tiesioginį ryšį.

28 straipsnis

KEITIMASIS INFORMACIJA

1. Susitariančiųjų Valstybių kompetentingi asmenys keičiasi tokia informacija, kokia reikalinga įgyvendinant šios Sutarties arba Susitariančiųjų Valstybių vidaus įstatymų, liečiančių mokesčius, kuriems taikoma Sutartis, nuostatas tiek, kiek toks apmokestinimas neprieštarauja Sutarčiai, ypač užkertant kelią apgavystėms ir palengvinant įstatyminių nuostatų, nukreiptų prieš legalų vengimą, administravimą. Keitimasis informacija neapsiriboja šios Sutarties 1 straipsniu. Bet kokia Susitariančiosios Valstybės gaunama informacija laikoma paslapyje taip, kaip ir pagal tos Valstybės vidaus įstatymus gaunama informacija, ir suteikiama tik tiems asmenims arba valdžios institucijoms (įskaitant teismus ir administracines institucijas), užsiimantiems mokesčių, kuriems taikoma Sutartis, apskaičiavimu ar surinkimu, priverstiniu išieškojimu ar teisiniu persekiojimu arba pareiškimų nagrinėjimu. Tokie asmenys ar valdžios institucijos šią informaciją naudoja tik tokiems tikslams. Informaciją jie gali paskelbti viešų teismo procesų metu arba esant teisminiams sprendimams.

2. Šios Sutarties 1 paragrafo nuostatos jokia būdu negali būti aiškinamos kaip įpareigojančios Susitariančiąją Valstybę:

- a) imtis administracinių priemonių, kurios neatitinka tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymų ar administravimo praktikos,
- b) teikti informaciją, kurios negalima teikti pagal tos ar kitos Susitariančiosios Valstybės įstatymus arba įprastinę administravimo praktiką,
- c) teikti informaciją, kuri atskleistų kokią nors prekybos, komercinės-ūkinės veiklos, gamybinę, komercinę ar profesinę paslaptį arba prekybos procesą, arba informaciją, kurios atskleidimas prieštarautų viešajai tvarkai.

29 straipsnis

DIPLOMATINIŲ AR NUOLATINIŲ ATSTOVYBIŲ IR KONSULINIŲ ĮSTAIGŲ DARBUOTOJAI

Ši Sutartis neliečia jokių diplomatinės ar nuolatinės atstovybės ar konsulinės įstaigos darbuotojams taikomų mokesčių privilegijų, nustatomų remiantis bendraisiais tarptautinės teisės principais arba specialią susitarimų nuostatomis.

30 straipsnis

ĮSIGALIOJIMAS

Kiekviena iš Susitariančiųjų Valstybių diplomatiniais kanalais praneša kitai, kad jos vidaus įstatymu nustatytos šios Sutarties įsigaliojimui reikalingos procedūros įvykdytos. Ši Sutartis įsigalioja nuo paskutiniojo iš šių pranešimų dienos ir pradeda taikyti abiejose Susitariančiosiose Valstybėse:

- a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, – pajamoms, gaunamoms kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos,

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – mokesčiams, kurie imami už bet kurį mokestinį laikotarpį, prasidedantį kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais įsigalioja Sutartis, sausio pirmą dieną arba po jos.

31 straipsnis

NUTRAUKIMAS

Ši Sutartis galioja tol, kol viena iš Susitariančiųjų Valstybių jos nenutraukia. Kiekviena Susitariančioji Valstybė gali Sutartį nutraukti, diplomatiniais kanalais perduodama pranešimą apie nutraukimą mažiausiai prieš šešis mėnesius iki bet kurių kalendorinių metų pabaigos. Tokiu atveju Sutartis nebetaikoma abiejose Susitariančiosiose Valstybėse:

a) mokesčiams, kurie išskaitomi prie šaltinio, – pajamoms, gaunamoms kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos,

b) kitiems pajamų mokesčiams ir kapitalo mokesčiams – mokesčiams, kurie imami už bet kurį mokestinį laikotarpį, prasidedantį kalendorinių metų, einančių iškart po tų metų, kuriais pranešimas buvo perduotas, sausio pirmą dieną arba po jos.

Visa tai liudydami šią Sutartį pasirašo būdami atitinkamai tam įgalioti žemiau pasirašę asmenys.

Sudaryta dviem egzemplioriais Vilniuje 1996 m. rugsėjo 23 d. lietuvių, ukrainiečių ir anglų kalbomis, visiems trims tekstams esant vienodos galios. Skirtingos interpretacijos atveju pirmenybę turi tekstas anglų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBĖS VARDU

UKRAINOS VYRIAUSYBĖS VARDU
